

Magy-Körök, Nov. 22. 1851.

R 58/827.

Kedves Társak,

Most, hogy jó jiu, én regen tudom; de azt hagy oly porgatni a levelet id versirő lenne, kevésbé tapasztaltam. Azt nehezen de eszik, ha minddyari levelem előjén, porgatni árt meg, dicsérem. minden esetben mindenki fogja e tisztét fölötti örömet az alattabb következő kri, lika.

Már, pap básiira névre, elszunnyadt kissé a lelkiszeretem, ak igaz: mea culpa, mea maa culpa! de ki tehet volna, hogg én nem vagyok képes két báson leválni ezzel druszkál meginti? Már pedig most is erőszakos lesz, nem magam, a menyiben, egy napról, karácsony básinak is irok: ha még pap básinak is kérlek írtam volna (ugyanúron tágycsööl, vagy inkább ugyanaron sommivel) bizonyoljam megje, kiennem. Tehát csak türelmű emeljed el id in kábel, mert, a mint a költő mondja, Nyugalom kigeteben el id temettekett. A nyelvet mi, gebe Nagy-Körök, a többemellett egényi. Saját nui magam.

No de térijünk a Dologra.

Műs - Jelen - Törö

Aton Karabán - nem nem vagy inkább precízénél pl. dast: szép (vagy valami egyptika) álmaimban, fátyolkent sörű kid: elég egyptikusodat: vagy a kör, vagy a fátyol; metaphorát vagy más hozzáhan fonthim, igen mesterkelt = bombast. de bátor: Ón nem kiáltani fel, csak meggyőzni be, minden folytalnám: mert semmi szükség itt pethetikus beszéddoc. Sok sohaj. A sok-at, ha tehet, substantivum melkül használni nem kell: itt is például, eljő olva, másra kelerelni; mintha ett lenne: multa Suspiria. Pedig ezzel stilusban eljő olvasás, mi is minden szavatnak világossat kell len-

Dolgozzat!: mert dolgozik.

Nyers de tisztá kép: mi az? nyers kép?

Emberek! már másodikor. Majd Orbán-Petői lett.

Minden, mi ember: talán ki ember.

Hogyan ak iják a jelenen tulhaladtak, arak
jövőben kalandornak s a vének töle elmaradtak,
ezek a működés sorának. Sérül elme. Az alkalmat,
xásban (tulhaladtak - elmaradtak) van uj: mert az
elme maga már Petőfi-nél meg van. De ak nem
vaj: eredeti elme ritka, - s az ismeretet elme,
uj alkalmazás által, mintegy eredeti tanatot
nyer.

Ha eddig csak gánsoltam: most disconem
kell. A jövő allegoriája: délibáb, pustka, Dr.
igazság. Ilyeneket domokos, illyeneket
mindig! - A kidolgozásban laispik valami gya,
korlátlanul: de ak elme, elegento csinál
eléadva, bármelly kölönök berhülelésre valna.
Tágláljuk, mint Lisknyai mondana.

"A leg jövő egy nélet puhataság,
"Rajz" a remény, a "túl de délibáb" ist
Török en: Rajta remény (est) a tünde délibáb - port.

"Tehát ez erő, mint jövő napok
"Reményből, ezen tündérstól rágog."

Ist ar a hiba, hoggy a hasonlítás fordítva tör.,
lénik: a délibából rágoggó erő a jövő napokhoz,
nem megfordítva, van hasonlítva. A perkéret hi-
bád csak, nem ak elme. Ilyen formán írtam
voltam, résztáblával:

S e délibábban erő, ház rágog:

Széges reményben ^{az jövő} napok.

De ha elszűke az erőt!, torabb

Torabb, elszűke, jut a Délibáb &c.

"Villám felesége" nincs miér. A képzelet, mióta meg,
láttuk a délibáböt, folyott vele van, kidé,
sí akt; a mint a délibáb torabb halad, a
képzelet is halad vele. Mindeper a képzelet ^{a reményt} a d. b.
"küld farkaburka kepeket" küld? hova? hova?

hiszen, es ipso, hoggy a reményt délibáb,
hová hozzon kicsit, tudni való, hoggy ar valami
lenyegtelen csalék. Mután: nem a képte,
lett ar, melly a családast évre vepi, han
minde ar érvállani; a tapasztalat; i. i. hoggy
minde ar otty tündéri erőkhöz falukhoz
ragy akaromikor érünk mi: akkor latjuk

bogy az is eset ollyan, mint a többi; ha az
eredmény a mű van, vannak válasz s képpen
is; ha a füzet nyugalmat ajánl, nyomtatva
is történt fel S.C. Így voltan ép az alle-
goria; a képtelen, bár mindenre reagált a déli-
bab után, attól mindenig bájodunk saláncja.
az értelemszín, melyet ha a búfényben lük,
vörös szígyaki eljutottunk, ezrevenni a
családunk.

A részük: részük nem áatabanás, min-
den tisztelettel, hanem csupán a zene
készítés kivételével nevezik: uha ere,
de több mint a zenei alkalmak,,
de több zenei alkalmak, mindenre alkalmak,,
kutatók, a mi előtük kivételek fölött,
ben s előtük, a műköt bog alakját
~~hagyó~~ hagyóként, kivéteknél nemmal.

Végzős.

"Képzőmű"

"A bissz en meg moft, is ugy perecsek,
Mind az ifjú parancalmak,
Mind az idősebbeket vitágat,
Mind a költő gondolatait.
Ex a mind tudom halmaiak (Byronhez),
S) kep verdet. Ez a lájk utánok az
Strofikban: de ex utánok hatvan!
Mind halmai, mi ar. áataban a beteg nem
mereti az orvosságos. a meredek fejelőt
a balsam perecet csak a fejelő.
"Fényörököt örö "Sírenem gyilkos kinai". Dürkadt.
Naptal rég feljöttet fellegel. Bajos ebb általam. Mon.,
dom: allegoriában, vrembetlend besorolásnak kell
lemon: az, hogy a nap feljött a fellegel szenes-
telen: az, hogy a nap hármas embert, s Petőfi-nel;
mely vers volt allegoriáit egyszer prival ki-
mentettam volt.

Ugy ugy jövendek el pámodni: Borka Joz.
Az egesz vers Szabodszeg kápolnához mérte.

Wittgenstein

Kedtem a 2. Strofik. Mellekleg ait.
Strofikról: a híva pláttó hajnal: gyönyörű

bó"perclem - a bó" rova epitheton.
mint ágról agra hangját (dalját) nebb) a návár:
en törp hasonlás ed ep.

Midőn a hú: az a felszeged. A hú aranya olvas
ra eis is lehetségi a húnek aranya. Nába-
tosabb: midőn hú aranya.

Már behunyt német: a hegynek? Német behunyva
sem maradhatott meg, mint a legény elválltora.
A mi az egész illenti: a virágzódi hegy
elválltora leánynak, nagyon óriás (az alabau
istádrom óriás leányok eseményétől - mert a
leányban kellennet követeltek; a nagy lágban,
finn seg erő &c. lehet, de kellennet mincs; erőt
óriás bőlye; kiállhatna kép); a Dunát hónig,
nem neveri ugyan előtői, de a hara kincseit
és a harábor, a proportionis, mégis inkább illik
hónig, mint a virágzódi hegyeket; hol még
hónig, mint a falsum is van, hogy a Dunára nem e
hegylő erőd. A Korona emeje még legink.,
kubb passzba, a menyiben van, bérülhető,
kopora, korona formában áll: de ha az óriás
leány nem perclem, koronáját sem perclem,
telenn. Ima ezek örökké egynél nincsenek,
mellyeket aronban, ha hely volna, a cse-
stetéci tekintőkkel is tanúgathat-
nak.

Pé most, kedves Domokos! mintam
jól kivétekelők magukat, leggyűrök isz-
mét jó barátok. Ne hagyja magát Kelen,,
belésem által elrettentetni, hanem írjam
s küldje el minden megint: jövő alkalmom,,
mal békonyájal jobb bármiben talál levele:
S akkor csupán dicsérni fogom. Most pen-
dig vegyek el kézdedőtököt segíl és kézrelje
hogy jobbját ugy meghorítom, mint fogom
akkor, ha igényelhet bevalóra a S ist. Körö,,
sőn meglatogat. Isten velünk!

barátja
Aranyfáncz